

soud slyšev státního zástupce v neveřejném sezení. Proti rozhodnutí soudu, které ve případě vydání zákazu v místě soudu budiž veřejně vyvěseno, může pro případ odmítnutí žádosti podati státní zástupce ve 3 dnech stížnost na soud II. instance resp. proti rozhodnutí soudu okresního na soud I. instance. Naproti tomu přísluší súčasněným proti výroku, že obsah tiskopisu zakládá trestní skutek, vznésti odpor a také tehdy, když tento výrok byl vynesena následkem stížnosti státního zástupce soudem vyšší instance (plen. rozh. kass. dv. z 1. června 1881, č. sb. 333). Odpor budiž vznesen v 8 dnech po vyhlášení nálezu; o něm nalézá soud, který v I. instanci nalezl, ve veřejném sezení slyšev strany. Veřejnost sezení nesmí se v tomto případě vyloučiti pouze z toho důvodu, že by jí byl zmařen účel zabavení tiskopisu (plen. rozh. kass. dv. z 23. dubna 1885 č. sb. 773). Proti rozhodnutí soudu o odporu přísluší oběma stranám (plen. rozh. kass. dv. z 11. března 1880 č. sb. 239) stížnost na soud II. instance resp. proti rozhodnutí soudu okresního na soud I. instance a to ve 3 dnech. Další prostředek právní je vyloučen (§ 494 tr. ř.). Ostatně nálezenem v objektivním řízení vynesena nepraejudikuje se nikterak trestnímu řízení, jež snad později proti určité osobě se zavede.

Řízení opovídací viz Úřady celní.

Řízení písemné a ústní.

I. P o j e m.

Řízení písemné je řízení, jež ovládáno je zásadou písemnosti, t. j. zásadou, dle níž soud rozhoduje na základě sporného materiálu ve spisech obsaženého. Strany činí svá přednesení písemně ve zvláštních podáních nebo protokolárně, styk mezi stranou a soudcem děje se vůbec písemně. Soud nabývá vědomosti o tvrzeních stran, jakož i o původech stranami nabízených jen z jich podání a rozhoduje též na základě materiálu ve spisech shrnutého bez ústního slyšení stran. Naproti tomu mluvíme o řízení ústním, když strany činí své návrhy ústně, tudíž bezprostředně před soudem rozhodujícím. Styk mezi stranami a soudem děje se ústně. Když pak byl sporný materiál stranami náležitě ústně přednesen a když objasněny, pokud se týče, dokázány byly při ústním jednání okolnosti pro rozhodnutí sporu závažné a rozhodné, vynesena soud rozsudek o žalobě, který se ústně prohlásí.

II. Staré řízení soudní ovládáno bylo téměř výhradně zásadou písemnosti; Josefský soudní řád rozeznává sice mezi řízením písemným a ústním (o ústním jedná v 2. kapitole §§ 17—33), avšak rozdíl ten je jen zdánlivým a záleží v tom, že v t. zv. ústním řízení jednotlivá podání: odpověď, repliku a dupliku lze při nařízených rocích podati protokolárně. Je to tedy zase jen písemnost, poněvadž nejsou rozhodna pro výrok soudcovský ústní prohlášení stran při rocích takových učiněná, nýbrž výhradně rozhodným je obsah spisů, pokud se týče protokolů. Z toho tedy vyplývá, že Josefské ústní řízení, podobně i řízení stručné nebylo řízením ústním ve smyslu shora uvedeném. Mluvíme tu o řízení ústním ve smyslu nevlastním, neboť není toto t. zv. ústní řízení nic jiného než řízením písemným s jistými formálními zvláštnostmi.

Dle starého práva bylo pravidlem při sborových soudech (též obchodních) řízení písemní, při okresních soudech řízení ústní (v nevlastním smyslu). Výjimečně i při soudech okresních bylo jednáno písemně: